

Original side 50 a:

Tårneå Lappmarck

Anno 1724 den 15. 16. 17. 18. 20. & 21. January Höltz ordinarie Laga Häradz Ting med Allmogen af Torneå Lappmarck uppå Juccasjerfwi wanliga Tingställe i närwaro af Tingztolken Abraham Abrahamsson och Wanlige Häradz Edsworne Nämдемән

Henrik Mikkelsson Biörndahl
Johan Larsson Påfwe
Mikkel Henriksson Mattis
Johan Henriksson i Nederbyn
Mons Mortensson i Lainio

Lars Olsson Gunnar
Jon Henriksson Hänte
Olof Henriksson
Mikkel Nilsson Niia

1.

Utllystes Tinget efter wanligheten samt tillbörlig Tingzfrid afkunnades, då sedan för Allmogen Publicerades följande Kongl. förordningar, Nembl.

1. Kongl. Mayttz. förnyade förordning och påbudh hwar efter alle Sollicitanter sig Hörsamligen rätta skola för än dhe underså sig hos Kongl. Maytt. någon ansökning giöra gifwen Stockholm i rådkammaren den 3 Octob. 1723.
2. Kongl. Mayttz. Nådige Förordningh angående Perlefiskerierne här i Riket, gifwen Stockholm i RådCammaren den 20 Septemb. 1723.

Original side 50 b:

3. Kongl. Mayttz. förnyade stadga och förordning angående Tienstefolk och legohion gifwen Stockholm i Råd Cammaren den 6 August 1725.
4. Kongl. Mayttz. Barnemordz Placat af den 15 Novembr. 1684.
5. Högl. Kongl. Håff Rättens Notification till alla domstolar af den 24 Octobr. 1698 at dubbelt hor skall med Lifzstraff ansees.
6. Kongl. Rättens Notification at dhe som bedrifwa hor uti förstå Swågerskapz graden skola afstraffas till lifwet den 12 Octobr. 1699.
7. Kongl. Mayttz. förbudh om Oliud och förargelsse i Kyrkian af den 22 Decembr. 1686.
8. Åtskillige puncter af Kongl. Mayttz. Nådige Resolution och förklaring öfwer samtelige Allmogens Allmänne beswär gifwen på Riksdagen i Stockholm den 25 May 1720 i synnerhet § 42 om Altare Måtens frambärande etc.

2.

Sedan Kundgiordes och uppropades dhe Stämningar som äro angifne hwar widh tolfman Lars Olsson Gunnar blef för uppropetz försummelse ansedder med 1 dlr. Smt. efter Kongl. Mayttz. Allernådigste förordning och Stadga af den 4 July 1695 § 2, samt Tolfman Mikkel Henriksson Mattis med Lappmannen Per Henriksson Sunna sakfältes för ofiud till hwar sina 3 mrkr. Smt. til följe af det 43 Cap. Ting. B. L.L.

3.

Qwinnos Perssonen Ingrid Persdotter ifrån Rautiswuoma blef af Länssman Per Pocka förestält, som aflat och fött ett Piltebarn dagen efter förledne helgamässodag, Christnader af Kyrkioherden hr. Johan Tornbergh wid Namn Per som ännu skall lefwa, berättades hon att en ung Ogifter dräng wid Namn

Original side 51 a:

Amund Thomasson skall äga det samma, hwilken på undersökning befinnes wara drunknade förledne wåras uppå et giädfiske uti Pulsjocki Elf wid Lainio Jerfwi, med hwilken hon förledne wåras skal kommit tilsammans uti Borgare Raidio sedan dhe hela vinteren öfwer fölgz åt, under hwilken tidh han skall en och annan gång Lägrat henne doch alt under Echtenskapz Löfte som warit begges deras Mening med berörde Amund Thomassons Moders Jakord, hwilken, Elin Jakobsdotter Kaupi wid Namn blef före kallad och tillfrågad om hon wettat af denne, dess framledne Söns giftermåls sak? swarade at han uti Lifztiden för henne åtskillige gånger skall uppenbarat det han welat ächta denne Ingrid, hwar til hon och säger sig gifwit honom tilstånd, då han skal förärat denne dess fästemo et myss kläde som hon strax upwist för Stug Fadren gamla Länsmanen Henrik Jonsson, hwilken närwarande och det samme tilstodh. Här hoos intygade Tolfmannen Mikkel Nilsson Niia att drängen i Lifztiden jämwähl skall för honom sagt, det han skulle ächta denne Ingrid.

Fördenskill som Kyrkioherden hr. Johan Tornbergh intet hade här wid att påminna mindre någon annan; Ty blef i anledning af Kyrkio Lagens 15 cap. 14 §, Ingrid Persdotter förklarad för afledne drängen Amund Thomassons ächta hustru och sålunda i följe af Kyrk. L. 5 Cap. 2 § skall hon erlægga til Kyrkan för otidigt Sängelag 2 dlr. Smt. hwar å henne följande Remiss. til Ven. Ministerium meddeltes.

Emedan

Original side 51 b:

som det intygat warder at framledne drängen Amund Thomasson skall under ächtenskapz löfte besäfwit Qwinnos perssonen Ing-

rid Persdotter ifrån Nederbyn; Ty blifwer hon i anledning af Kyrko L. 14 § Cap. 15 förklarad för dess ächta hustru, och förden skull i följe af det 5 cap. § 2, skal Ingrid Persdotter til Kyrkian erläggia för otidigt sängelag 2 dlr. Smt. samt intages med et särdeles bönesatt som i handboken infört finnes.

4.

Uti den twisten som förledne wintras blef angifwen och anhängig giord emillan Henrik Jonsson gamla Länsmanen med Styf Sonen Hans Andersson och Olof Henriksson Nyman om en Silfwerskål à 30 lodz wigt eller 90 daler Koppmtz. wärde, kallad Tulti Kauwa, uti hwilken berörde parter dehl begiära.

Så blef wäl Olof Henriksson Nyman samma gång tilsagder at skaffa berörde skål fram til detta års Ting, hwilken och nu blef af wederbörande efterfrågade samt Lagl. häröfwer begiärt denne Nymans utlåtelsse. Men som han nu sig här på förklarar at han icke mera skall hafwa den om händer utan skal den samma tilförne redan uti hr. Häradzhöfdingen Bostadii tidh blifwit bortbytter då Egendomen deltes emillan samtelige arfwingarne, så blifr. likwähl här emot intygat af Öfwerbyns Länsman Per Jonsson Pära, att Nyman förledne sommer jämwähl och höstars skall druckit ihopa med honom utaf samma omtwistade skål, hwar till som Olof Nyman med skiähl intet neka Kunde, utan brukade en stor Munn

Original side 52 a:

och giorde ansenligit o-

liud;

Ty blef han ansedder med Twå gånger 3 merkers Smtz. sakören efter det 53 cap. Tingmb. L.L. och der hos pålagder at så framt han intet omtwistade Silfr. skålen til nästa Ting upwister och framt, skall han wara förfallen til 40 mrkr. Smt. wite och det i anledning af Rättegångz förordningens 24 §, samt derhos betala wederbörande Kiäranders proportionerade andehl af Skålens wärde som nu angifwit är, Nembl. 30 lodh elr. 90 daler Koppmt., hwilket Olof Henriksson Nyman antyddes.

Lappmannen Jon Nilsson Nortti som inkom i Sochnestugan fuller och drucken samt föröfwade buller och oliud blef här på sakfält till 3 mrkr. Smt. efter åberopade 53 Cap. Tingm. B. L.L.

5.

Emedan som innewarande års ransakning, öfwer dhe Benhamrar af Renhorn utskurne och på Lapska Språket Pallim Kallade, som Lappmannen Mikkel Persson Inga, 1723 wid Påsketiden, Kommit at taga af Mikkel Pålsson Stackars Lapp, eller Tuckanoita på swänska Ask

---

Troll kallader; blef uti underdån Ödmiuckhet den Högl. Kongl. Häff Rätten af den 31 May 1725 igenom Posten tillställder;

Fördenskull warder sådant här igenom annoterat tillfölje af Högbemte. Kongl. Rättens universale och ordres den 12 Novembr. 1712, hwarföre och den samma ransakningen, här i följe af Högbemte. åberopade förordning och tillståndh nu blifwer aldeles utlämnader.

Original side 52 b:

6.

Tolfmannen Lars Olsson Gunnar sakfälles för Oliud efter det 53 Cap. Tingm. B. L.L. till 3 mrkr. Smt.; Wid samma tilfälle inkom Rådman och Notarien Abraham Hellanders raid och dräng Mikkel Andersson Pallias wid namn, som inför sitttande rätt begynte att skuffa Johan Johansson Tulck, och elljest der hoos med Oanständiga ord öfwerfalla, så ehuru wähl han för denne sin förgripelsse hade bordt med et anseenligit straff ansees sig sielf till näpst och androm slikom obetänksammom till Warnagell; likwähl som han strax Kunde finna sig görandes offentlig afbön, blef han för denne gången med 40 mrkr. Silfmt. böter allenast ansedder Rättens Ensak, som och til en dhel blef eftergifwen af Nämnden.

7.

Sedan blefwo Länssman Per Jönsson Pärri samt Lappmannen Olof Turku sakfälte till hwar sin dlr. Smt. för uppropetz försummelsser efter Rättegångz förordningens 2 § den 4 July 1695, som af dem strax betaltes.

8.

Dett twistade Anders Pålsson med Brodren Jöns Pålsson Maherra till Karl Henriksson uti Mohcajerfwi, at som han nu ärnar bortsälja sina huus dersammastädes med åker och äng, hwarföre han efter Befallningzman Pippingz attest af den 10 Februar 1714 årlig Cronones skatt erlagt; Så påstodo desse bröder at han intet må bortsälja deras fiskewattn med skog och målbeta; hwarutinnan som dhe sålunda förliktes at Maherra Söner

Original side 53 a:

intet förwägra honom sälja dess huus, åker och äng, så blef Henrik Henriksson företytt, som Kiöpet ärnar ingå med Brodren Karl Henriksson, at han på intet sätt berörde skattlappar förfördelar, utan der hos på dhe ställen som sig giöra låter, omgiärdar sitt höö för Renarnes skull. Och som Nils Jonsson Pissis hustru Margrete Knutsdotter sade det hon jämwähl här med nögd wore, efter dess mans utlåtande och befallning;

Ty lemnades wederbörande här öfwer detta Extractum till fullkomlig efterrättelsse.

9.

Nybyggaren Lars Ullati har betalt på dess Sons Mikkel Larssons och Bror Son Per Perssons Wägnar, som nu icke äro närwarande, för det godz som dhe af Raidens Olof Wuornios ackior försnillat förledne åhr, uti Lars Ullati gård Contant 14 daler 8 öre Koppmt., hwilka Penningar honom tillåtes at innehålla utaf deras arfz part, så framt dem emillan icke eljest deröfwer någon twistighet infaller som bör för Rätten slitas och afgiöras.

10.

Stadzens utridare Johan Mortensson, Kasper Ekman och Jonas Biörn angåfwo Lagligen det dhe tagit af Lappen Per Mikkelsson Biörndahl en ackia med Kiöpmans godz förledne tisdagz afton, hwilken han war ärnader at införa hos Borgaren ifrån Torneå Stadh Samuel Steen benämd. Nu som detta war dagen för än Marknaden och Tingztiden inföll innan hwilken tid aldeles förbudit är någon handell drifwa elr. idka; Ty förmena dhe sig likmätigt Edh och undfångne fullmacher

Original side 53 b:

af hr. Landzhöfdinge Embetet den 13 Novembr. 1719 att noga inseende uppå all Olage handell och Landzkiöp hafwa, samt Befallingzman Petter Pippingz der å utfärdade ordres af den 9 Decembr. 1723 til Läns- och fierdingzmän i Lappmarkerne, det bora dhe wara desse Stadzens utridare assisterlige wid deras förrättningar at hämma all förbuden handell och otidigt Kiöpslagande, som kan wara staden til präjudice och Borgerskapet til förfång etc., hafwa warit befogade samma ackia af honom taga, försegla och Seqvestrera til Rättens vidare utslag; Och blef fördenskull nu samma Ackia uti Rättens så wähl som wederbörandes närwaro öpnat och besichtigat.

Lappen Per Mikkelsson förebar wähl at intet Kiöpmans godz der i skulle befinnas, der likwähl 8ta stk. Renshudar woro til salo, som han Omsider sielf tillstå måtte, utom matwaror med Kark och ackia som blefwo honom strax återstälte, hwilka hudar wärderades Nembl. 3 stk. hirfwas hudar à 4 dahlr. stycket och 5 stk. Oxhudar à 2 dlr. 13 öre stycket gör 24 dlr. Koppmt. tillhopa.

Här hos anförde ochså berörde stadzens utridare beswär uppå honom at han skall welat slå dem med en yxa, som dhe rätt med wäld tagit af honom och äfwen nu framwistes, hwar emot Per Mikkelsson intet hade at förebära, så interponerade sig Borgaren Samuel Steen för honom och brachte saken så wida at besökarna sielfwa bädo för honom, hwarföre och Rätten lätt honom få sin yxa igen, blif-

wandes han föröfrigt för dess

Original side 54 a:

fattiga tilstånds skull för böter förskonter. Men hudarne blefwo confiscable förklarade i anledning af det 6 & 7 cap. Kiöpm. B. L.L. som efter wärdet blefwo inlöste och Penningarne i Sakörs Längden upptagne, hwar af beslagz Karlarne fingo strax deras Tertial som antechnat warder.

11.

Johan Johansson Tulck anförde beswär öfwer Amund Jönsson Stornäsa i Öfwerbyn för det at han skall för 3 år sedan med wåld af honom tagit en Skiäll Renkoo och den samma slachtat, producerandes här öfwer till wittne Tolfman Jon Henriksson Hänte, Mikkel Persson Inga samt Per Mikkelsson Biörndahl; här emot hade Stornäsa intet att inwända utan berättade at dess fader Amund Stornäsa som befinnes wara både döf och blinder skall honom sådant befalt, hwilken närwarande betygar sig intet Kunna minnas sådant; Fördenskill som han intet kan gå ifrån sig at han ju wåldsammeligen dräpiti berörde Johan Tulckz Renkoo; Ty blifwer Amund Jönsson stornäsa sakfält för wåldzwärkan efter det 28 cap. Konungz B. L.L. till 40 mrkr. Smt. och giälde honom åter en så godh Waya elr. Renkoo igen, hwar med dhe blifwa åtskilde.

12.

Sedan företrädde stadzens utridare Johan Mortensson, Kasper Ekman och Jonas Biörn angifwandes huru som dhe förledne Juhleafton anträffat Soldaten eller Corporalen Nils Asp ifrån Nedertorneå Sockn och Hapa-

Original side 54 b:

randa By hwilken jämwahl i otid och emot förbudh hållit på at utmångla brennewin, hwarföre dhe blifwit föranlätne at ifrån honom taga en bränwins Kagga, som nu uppwestes och berättades af dem wara förseglader, och oanset dhe berätta sig hafwa stämt honom intra fatalia och i rätten tidh som Länsman Per Pocka äfwen intygade, så förnimmes han nu doch intet wara tilstades; Emedlertidh blef bränwinet oppmätit som blef confiscabelt förklarat och befans wara 9 halfstop, hwar af beslogz Karlorne fingo deras 3 halfstop och den andra trediedelen lemnades til Läns- och Tolfmännernes med fierdingz Karlarnes disposition, Men Konungens tertial försåldes efter markgången ä 1 dlr. 10 2/3 öre. Smt. Kannan, till 3 daler Koppmt. som obserwas i Saköres Längden.

13.

Dettrådde för Rätta Crono Befallningzman Wälbde. Petter Pipping angifwandes, at som han inom Laga tidh och det förweckne Julehögtidh offenteligen uppå Kyrkiowallen igenom Länsmännerne Per Jonsson Pärrii och Per Persson Pocka låtit til innewarande ting och rättegång instämman Lappmännerne Mikkel Henriksson Mattis, Mikkel Sarri, Mads Eriksson Soppero, Anders Andersson, Pål Hansson, Johan Henriksson, Anders Persson, Karl Eriksson, Jon Larsson, Per Mikkelsson Biörndahl, Länsman Per Jonsson, Nils Persson Sunna, Henrik Henriksson Wissangi, Per Olsson Sunna, Lars Lalla, Anders Jakobsson Lalla, Thomas Larsson, Olof Olofsson Oula,

Original side 55 a:

Erik Persson, Per Andersson Pingi, Per Henriksson Sunna, Lars Monsson, Magnus Mortensson, Olof Henriksson Turki, Jon Mikkelsson Pallias, Olof Henriksson, Johan Nilsson Keysare, Länsman Henrik Jönsson, Olof Persson, Knut Knutsson, Karl Henriksson Moskajerff, Henrik Andersson, Lars Guttormsson, Lars Sarri, Olof Larsson Gunnari, Lars Olsson Gunnari, Jöns Olofsson Utzi, Lars Andersson Winter, Per Nilsson Nicka, Olof Thomasson Kittii, Johan Johansson Lainio, Anders Mortensson, Morten Andersson Nutt, Amund Nilsson, Anders Andersson Lalla, Johan Erassmusson, Mikkel Jonsson, Länsman Henrik Jonsson, Nils Olsson Käiwa, för det dhe, och större dhelen dess handelssmän skola utgifwit sina bomärken och dymedelst honom skrifteligen utfört, som skulle han sig underslagga alla dhe förnämsta handelswaror som dhe Kunna äga dels med twång och dels med öfwertalande, hwilka han tager för det wärde som honom bäst synes, och det utan deras samtycke, hwilket alt jemte mera berörde skrift skall innehålla, som Borgmästaren i Torneå Wälbde. Seger Swanberg jemte sine Ödmiuka beswär hos Rikzens Högl. Ständer sist förflutne Rikzdag dat. den 23 Mart. 1723 insinuerat, som nu copialiter uppwistes; Anhängandes Befallningzman Pipping at som berörde Lappmän honom sålunda offentl. tilwidt, det han dels med trug och twång dels med öfwertalande skall afhänt utan samtycke deras förnämste waror, dhe sådant nu antingen honom öfwer bewisa och

Original side 55 b:

påtyda måtte eller och för et sådant witesmåhl och osanning lagligen plichta sig sielf til en minnes beta och androm til warning och rättelsse, och dessutom ersättia dess giorde Expenser som han til denne Sakens förläggande och ifrån sig ledande jemte dess förklaringz befrämjande Ouangiängeligen hafwer kommit at erläggar sig bestigande efter dess ingifna Oppsatz af den 15 hujus till 665 daler Koppmt., hwarpå förberörde Lappmäns Omrörde skrift daterat Juccasjerfwi den 19 Januar. 1723 för samtelige närwarande Allmoge och wederbörande parter tillbörligen upplästes sålydande.

Såssom wi fattige Lappar och skattdragare Komma storligen uti hwarjehanda måtto at lida, dymedelst enär uppbördz Mannen eller fougde wid Lappmarken benämd Petter Pipping, får jemte i fougde beställningen wara Borgare, som intet än uti vår tidh som doch äro ålderstegne Män Warit practicabelt, hälst som han såssom Befallningzman ey allenast och uppehåller inan han optager skatten ungenfähr i 8te dagars tidh, sedan första Oppbördz och Tingzterminen infallit, utan och will på alt sätt sig underslagga alla dhe förnämsta handelswaror som wi kunna äga, dels med twång och dels med öfwertalande, hwilka han tager för det värde som honom bäst synes utom vårt samtycke, dessutan oppbär han skatten af oss uti waror och Renshudar, oss såssom fattige Lappmänner och skattdragare till förtryck och rum;

Fördenskull nödsakones wii at der om låta hos hans Kongl. Maytt. i underdånighet wid nu påstående och wähl

Original side 56 a:

berammade Rikzdagen andrage, och i underdånighet bönfalla, det en förändring härutinnan skie måtte, så att bemte. Pipping anten skall blifwa förlustig fougde tiensten elr. at han måtte cedera borgare hanteringen; i annor händelse lærer oss än hädan efter blifwa swårare, än det här tils warit.

Här til swarade för omrörde Lappmän at dhe ingen orsak haft at klaga eller sig beswära öfwer Befallningzman Pipping, påstå icke ens at bewisa som dhe förebära sig icke heller Kunna, at han skal twingat och trugat af dem deras bästa handelswaror med mehra, utan bedia honom nu om förlåtelse at dhe intet bättre denne saken förståt, hwar wid befallningzm. Pipping anförde at han fuller redan förledne Tingz-Oppbördz och Marknadztidh, hade et litet rychte om detta Menige Mans förhållande, samt at bomärken utgafz och samlades, men säger der hoos intet Kunnat förstålla sig at Allmogen honom en sådan högt tryckande till witning skulle så ensidigt hafwa tillagt, i synnerhet som han samma åhr in för sittande rätt då uppbördzlängden Man ifrån Man ransakades dem samtelligen öfwerliutt tilsporde om dhe skulle eller Kunde hafwa något Klagomåhl emot honom, dhe sådant då wille anförä på det han sig der emot strax måtte få förklara, Men då skal ingen funnitz som der till et ord swarade, undantagandes Erik Persson, hwilket Menige Man nu icke heller nekade till; hwarföre begiärade meranämde Befallningzm. at Rätten nu wille hwar Perssons särskilte förklaring och ursächt inhämta och til Protocols flyta låta, då Lapparne efter deras Namn och bomärken uppropades som följer, med

Original side 56 b:

tillfrågan om dhe tilstodo sine bomärken, samt huru dhe Kommit at tillwita fougden et sådant trug och twång, som deras uppläsne skrift innehåller, jämwähl om de samma skrift tilförne hört och

sedt? här åt förklarade sig Nämdeман Mikkel Henriksson Matti at han Kiändes wid bomärket, som han skal gifwit åt Rådman Nils Beck sålund, at han efter dess begiäran ristat det samma med en tålg Knif uppå dess bord, men ingen skrift skall han hört sig föreläsas mindre sett, utan skall Rådm. Nils Beck sålunda sagt, efter som Herredagen nu är utskrifwen och hwar och en sålunda får tillfälle at andraga dess beswär, så kan du gifwa dit bomärke.

Här wid inföll Nämdeман Mons Eriksson ifrån Enoteckis, at eftersom han utgifwit bomärke så måtte han ju hafwa wittat at det angått någon sak, och som det nu befinnes Befallningzman Pipping och dess handell. Hwar till Mikkel Henriksson swarade ingen ting, utan sade at det af Rådman Nils Beck wore ey wäl procederat, som sålunda skall sökia at förwilla enfalliga Lappar, samt at han för sin Person intet trug och twång will elr. Kan Befallningzman påtyda uti någon handel eller wandel.

Mikkel Sarri berättas af Allmogen wara frånwarande och förmenas så mycket mindre hafwa fog öfwer något twingande at sig beswärä, som han under denne fougden Pipping ingen Cronoskatt skall erlagt, utan för sin alderdom och bräckeligheet skuld redan sluppit uti framledne Inspektoren och Befallningzm. Salomon Steigmans tidh, skall och ingen wetta hwem som utgifwit dess bomärke.

Mads Eriksson Såppero beklagade sig at bomärket emot dess wilja och wett skall wara brukat uti sådan sak emot befallningzm. Pipping, der likwähl då han på Rådman Nils

Original side 57 a:

Beckz intalan giort sit bomärke, ey skal wettat af någon ting annat, utan som Rådm. Beck berättat, borde det skee efter hans Kongl. Mayttz. allernådigste befallning, då de sedan skulle få wetta, hwad Menige Lapp Allmogen till Häradzhöfdingen, Prästen och fougden borde utgiöra, för öfrigt kan han intet påstå något obefogat twång och trug, wara af Befallningzm. Pipping emot honom föröfwat uti någon måtto.

Anders Andersson sade at då han förledne Marknadztidh in Kommit hos Rådm. Beck och ståt wid spisen rökandes toback skall Becken fått honom Kohl i handen med befallning at giöra sit bomärke på bordet som andre Lappmän, hwilket han och säger sig och intet Kunna bewisa befallningzman något trug eller twång, doch skall han hört talas om Klagomåhl som borde andragas på den förledne åhr wälberammade Rikzdagen men hwem det just skulle giälla wiste han intet.

Pål Hansson anförde at han skall warit öfwer sig drucken då Rådm. Beckz dräng Nils Peiponen wid namn skall hört honom in uti husbondens stuga, hwarest han ingen skrift skall hört utan efter befallning ritat med Knifwen dess bomärke uppå Beckens bord, och intet mera förståt sig på hela Klagomålet som han nu hörer, will

och kan icke heller Befallningzman något trugzmähl öfwer bewisa.

Nämndeman Johan Henriksson förklarade sig at begge Rådm. Beckz dränger Nils Peiponen och Nils Klemmetsson skall kommit efter honom uti dess Kåta,

Original side 57 b:

hwar på han fölgde dem till Rådm. Beck som wid ankomsten frågade honom om Fogden nu tager sin näst såssom till förne, hwar till som han swarade ja, skall Rådman bett honom skrifwa sitt bomärke på bordet, som han och ritade med Beckens egen Knif, wet för öfrigt intet af något trug och twång som Befallningzm. föröfwat, skall och intet tilförne hört någon skrift sig företydas utan nu.

Anders Persson sade at Rådm. Beck skall gifwit honom Knifwen i handen och bedt honom giöra sitt bomärke på bordet som han och efterkom, men til hwad ända eller sak sade han sig intet wettat, för än han sådant nu hörer, som han intet Kan påstå eller Pipping öfwer bewisa, utan beder allenast om förlåtelsse.

Karl Eriksson heter eljest rätt Erik Karlsson med Jon Larsson hade samma ursächt som föregående, och at dhe intet Kunna bewisa hwad som deras bomärken under uppläsne skrift sökt Befallningzm. at påbörda, bedia fördy om ursächt.

Per Mikkelsson Biörndahl sade at Rådm. Beck bett honom at giöra sitt bomärke på bordet, så skall han sådant efter kommit och för öfrigt intet wettat af hela saken eller till hwad ända, som han nu jämwähl Pipping om ursächt beder.

Länssman Per Jonsson Pära förklarade sig at Beckens dräng Nils Peiponen skal Kommit efter honom, hwar på som han gått till Rådm. Beck skall han frågat honom, huru många skiutzrenar giör du åt fougden, hwar på som Pära giort honom beskied, skall Becken tagit dess hand och bett honom giöra sitt bo-

Original side 58 a:

märke på bordet, gifwandes honom sielf Knifwen i handen, då Länsman skall sagt huru många Renar domaren tagit, så wähl som huru många fougden tagit, hwar på han ristat sit bomärke, men för beskyllningen beder han nu om förlåtelsse, såssom den han intet wettat af, mindre påstå eller bewisa söker.

Nils Persson Sunna, Erik Perssons Bror skal äfwen skrifwit sitt bomärke på Rådman Beckz bord efter begiäran, efter som han blifwit der sammastädes warse så många bomärken, och sade sig gifwit till samma ända som dhe andra, hwilken han då icke wiste för än han nu hörer skriften och igenkiänner dess bomärke, Men Kan intet

nu påstå det som samma märke har welat Befallningzman Pipping in för Riksens Högl. Ständer påtyda, utan nu jämte dhe öfriga afbeder.

Nybyggjaren Henrik Henriksson Wissangi anförer det han af Rådman Beckz dräng blifwit in kallader ifrån Torget eller gatan, då Becken skal begiärt dess bomärke, som Henrik ritat på et papper med pennan, hwar på tillförne skall warit litet skrifwit, men han föregifwer sig intet wettat på hwad sak han skulle gifwa sitt bomärke, skall ey heller der efter frågat mindre hört någon skrift för än nu hwarest han nu finner dess bomärke, bönfaller för den skull at sålunda oförskylt han Kommit at tillwika Befallningzm. det som han intet will elr. påstå kan.

Per Olsson Sunna hafwer samma ursächt, Nembl. at han efter begiäran ritat sit bomärke uppå Rådm. Beckz bord utan at han skall frågat eller wettat, hwarpå han skulle gifwa bomärke som han nu hörer wara brukat till Kla-

Original side 58 b:

gomål, der han likwähl anförer sig intet hafwa at Klaga öfwer något obefogat twång och trugzmähl.

Lars Lalla förebar samma ursächt, och at han intet trug och twång påstå kan som han nu hörer at dess namn och bomärken skal wilja Befallningzm. Pipping tillägga, utan at Rådm. Beck bedt honom giöra sit bomärke och bedt honom intet bekymra sig om mera, och då han frågat Becken, hwarföre han skulle gifwa sitt bomärke skall han swarat allenast, at det är godt för dig om du gifwer bomärke.

Anders Jakobsson Lalla Kiänner intet sitt bomärke som nu för honom upwises, skall intet gifwit sit bomärke, som han säger sig intet warit en gång wid Marknadz och Tingstället förledne winter, men Fadren Jakob Andersson ursächtar sig at Tolfman Mikkel Henriksson Matti skall bett honom gå in hos Becken, då Rådm. skall befalt honom giöra sitt bomärke på bordet jämte de andres, hwilket han och skall efterkommit, och mera säger han sig intet wetta elr. för hwad orsak skull sådant skulle skie för än han nu saken hörer, beder för öfrigt om ursächt at han intet bätter skall förstått.

Thomas Larsson sade at när Rådman Beck begiärade dess bomärke, skal han frågat, hwar på skall iag gifwa Eder dett, då Becken skal swarat, pass du på fråga, det är många som tilförne skrifwit på bordet, hwilket som han wist honom, skal han fåt honom sin Tälgnif hwar med han och ristade sitt bomärke, beder doch om ursächt at nu dymedelst Kommit at till wita Befallningzman det som han intet Kan bewisa.

Original side 59 a:

Olof Olofsson Oula sade at Beck skall bett honom giöra sit bomärke allenast för tidzfördrif skul, och då han frågat hwarföre han skulle giöra sit bomärke, skal Becken sagt, pas du på iag skal wähl swara, då han wäl förstod at det angick Sagomåhl, men ursächtar sig intet hafwa bättre förståt som han icke heller Kan påstå något trug eller twång, anförandes vidare at då han första gången intet welat giöra sit bomärke, skall Beckens raid Nils Peiponen tagit honom in igen då han budit til at gå uth.

Erik Persson säger at Beckens twänne drängar Nils Peiponen och Nils Klemmetsson Kommit efter honom då Rådman Beck sagt til honom, sät dit bomärke på bordet äfwen som dhe andra satt hafwa, hwilket han och berättar sig giort hafwa, efter som han intet wettat til hwad ända sådant skulle skie, doch som han några dagar efteråt, förledne Tingztidh då alt detta skiedde fick Kunskap at sådanne bomärken skulle giöra Klagomåhl emot fougden, skal han strax gåt til Befallningzman Pipping och sådant uppenbarat, samt återkallat sit bomärke igenom en attest som han gifwit der emot, hwilket alt Befallningzman Pipping tilstod sant wara.

Per Andersson Pingi har samma tahl at han efter Rådm. Beckz begiäran skall satt sit bomärke til at Kлага, men hwem det giälla skulle, sade han sig icke frågat efter.

Per Henriksson Sunna ursächtar sig äfwen at Rådman Beck skall befalt honom gifwa sit bomärke, som uti detta fallet öfwertalat honom der til at han äfwen ristas på bordet, hwilket han nu aldeles tycker illa wara och beder om förlåtelse.

Lars Monsson sade at Rådman wäl warit ihop med honom om bo-

Original side 59 b:

märket,
men han säger sig intet gifwit, Kiännes icke heller wid bomärket som wid dess namn underskriffen står utsat, utan upwiste et helt annat som han skall bruka, det undersöktes om han då hade två, hwar till han nekade som ingen heller wiste säya.

Magnus Mortensson Nämdeман anförde till sin ursächt at Rådm. Beck förledne Marknadz tid sagt för honom det Herredagen nu skulle instunda och at han Kongl. Maytt. skal gifwit wit befallning at alle skulle gifwe sina Bomärken på det ordres måtte utgå om huru mycket Lapparne borde gifwa åt Häradzhöfdingen, fougden, Kyrkioherden och Capellanen samt skiutzsen hwar på han skal gifwit sit bomärke; honom förehöltz dess stora oförsigtighet, at som han förstodh Klagomåhl skulle giälla, hwarföre han sådant icke angifwit hoos Häradzhöfdingen, efter Kongl. Mayttz. Allernådigste Resolution af den 25 May 1720 § 44 jemte den öfriga Allmogen, som för detta blifwit Allmänt publicerat? han förebar allenast sitt

oförstånd i denne saken jemte dhe andra och bad om förlåtelse.

Olof Henriksson Turki säger sig intet wetta af detta Klagomålet mindre den uppläsne skriften, utan berättar sig hafwa satt sitt bomärke under en skullräkning som han war skyldig Rådman Samuel Krook, hwilken räkning han skall hämtat ifrån Befallningzm. Pip-ping, och skall sålunda skrifwit bomärket at Krokens Styfsohn Sjur Martin Rikard hållit i pennan med honom, hwilket skal skiet i Krokens egen Stuga.

Jon Mikkelsson Pallias berättar

Original side 60 a:

at han gifwit sit bomärke i Rådman Krookz stuga med Penna på papperet, men intet skal han wettat til hwad ända sådant war begiärt mindre skall han frågat derefter, doch tilstår han sig hafwa hört talas om Klagomåhl som han nu återkallar och beder om förlåtelse.

Olof Henriksson Gla. Kyrkiowärd skal äfwen dersammastädes gifwit sit bomärke men intet wettat til hwad ända ey heller skall han frågat der efter, men at han hört talas om Klagomåhl nekar han intet til, som han nu likwähl emot Befallningzman icke will eller Kan bewisa, förebärandes dessutom uppå nya föreställande dess stora oförsigtighet.

Johan Nilsson Keisare har gifwit dess bomärke åt Rådm. Krook uppå skuld, men Kroken skall lofwat at på dess wägnar sättia under Klagomålet som han nu med alla andra recanterar.

Gamla Länssman Henrik Jonsson sade at han giort bomärket hos Kroken med pennan uppå dess giäld emedan Kroken sagt til honom, efter som du är gammal så gif mig dit bomärke på det at barnen efter din död icke måge disputerar min fordran, men under Klagomålet har Rådm. Krook låfwat sättia på dess wägnar som han nu återkallar.

Olof Persson säger til sin ursächt at Beckens måg Sr. Johan Sigfridsson skal bet honom giöra sit bomärke och gifwit honom Knif i näfwan då han sådant efterkom, när han det på Bordet färdigt giort skall han bet honom gå uth och sagt sig icke mera hafwa tidh at tala med honom, utan berättat för honom allenast at samtelige bomärken skulle giöra Klagomål hos hans Kongl. Maytt. på Almogens wägnar.

Original side 60 b:

Knut Knutsson har allenast satt sitt bomärke på Bordet hoos Rådm. Beck äfwen som dhe andra, utan at hafwa frågat mera efter saken, hwilket han säger sig intet hafwa förståt utan beder nu om tillgifts och förlåtelse.

Karl Henriksson i Moskajerf säger sig intet wettat af hela detta ärendet för än nu, utan skall Borgaren Johan Sigfridsson tagit honom i armen och bätt honom sättia sit bomärke på bordet som flere giort med Knifwen, hwilket han och efterkom, och då han frågat Borgaren efter orsaken, skall han allenast swarat at du får fuller en gång wettat men nog förstodh Karl Henriksson at det angick klagomåhl som han nu aldeles recanterar.

Henrik Andersson säger at Rådman Beck skall wist honom sit bord säyandes, här är alla andras bomärke, sätt och dit bomärke, hwar på han skall fåt honom Knifwen, men til hwad ända han skulle göra bomärket föregifwer han sig intet wettat, ey heller det samma förståt för än nu som han och återkallar.

Lars Guttormsson berättas af Allmogen at wara ifrån Norjet som han och tilstodh och skal gifwit uppå begiäran sit bomärke med Knifwen uppå Rådman Beckz Bord men intet frågat efter hela saken, hwilket han nu och återkallar sedan han fått höra af Saken.

Lars Sarri anförer til sin ursächt at då han förledne Marknadz tidh inkommit hoos Rådman Beck skall han med mågen Johan Sigfridsson hållit på at få sig mat, då han ärnade gå uth, men Tolfman Mikkel Henriksson Matti som äfwen war der inne stadder skal Kommit

Original side 61 a:

efter honom och nödgat honom in, då Johan Sigfridsson Kallat honom til bordet, och befalt honom göra sit bomärke, som han ritat med fingret på bordet och Borgaren Johan Sigfridsson skurit med Knifwen efter, angående sakene säger han sig intet wettat, doch hörde han talas om Klagomåhl som skulle wara godt för hela Menige Man, beder nu fördenskull om förlåtelsse at han med sitt Namn och bomärke så oförskylt skal kommit at tilwita Befallningzman det som han intet kan påstå, utan sådant nu aldeles återkallar.

Olof Larsson Gunnari en ung Man säger sig intet wettat af hela detta ärendet, utan som Becken befalt honom sättia sit bomärke på bordet jämte de andras så skal han sådant efterkommit och det samma nu uterkallar.

Nämde man Lars Olsson Gunnari sade at Rådm. Beck bet honom sätja sit bomärke på bordet med Knifwen som han fåt honom, som han och giorde, och då han skall frågat til hwad ända sådant skiedde, har han intet annat swar fått, utan Beck skall bätt honom intet bekymra, är derföre honom nu mycket okiärt at dess namn och bomärke skal en sådan swår tilwitelsse emot Befallningzman, den han intet påstå Kan, in för Rikzens höga och Låfliga Ständer hafwa Corroborerat.

Jöns Olofsson Utzi säger sig giort bomärket som dhe andra Lappar-

ne på bordet, och då Tolfman Mikkel Henriksson bett honom giöra Lars Andersson Winters med hos hwilken han skal wara husman, skal han sådant efterkommit, hwilket Lars Andersson närwarande betygar sig intet hafwa

Original side 61 b:

wettat af, som Jöns Olofsson Utzi måste tilstå, eljest uppå tilfrågan och föreställande sade Utzi sig intet wettat om saken mera, än at han hört det allmogen skulle Klaga, men på hwem wiste han intet för än han nu sådant förminner och fördenskull om förlåtelse beder och sit oförstånd erkiänner.

Per Nilsson Nicka säger at dess hustru Kirstin Olofsdotter som nu icke är tillstädes skall gåt til Rådman Beck förledne Marknadztidh med most at Kiöpa dricka, hwar på dess bomärke skall stått, så at han intet wet mera till sin ursächt at andraga.

Olof Thomasson Kitti säger sig intet hafwa gifwit sit bomärke, skal och intet mera wetta der af än döden.

Johan Johansson Lainio ursächtar sig der med at Rådman Beck skall öfwertalat honom at giöra sit bomärke, hwilket han nu återhållar och afbeder.

Anders Mortensson tilstår sig hafwa satt bomärket på Bordet hos Rådman Beck, men efter som han skal warit mycket drucken, berättar han sig intet minnas hwad som der blifwit talat och swarat, doch säger han sig hört af Klagomåhl som han nu för sin Person afbeder.

Morten Andersson Nutti, kiänner intet sit bomärke doch säger han sig hafwa gifwit det samma åt Rådman Beck efter begiäran, men intet skall han frågat efter hwad Klagomåhl som på Herredagen skulle blifwa andragit.

Amund Nilsson har giort på bordet Bomärket hos Becken som andra, men skal intet mera frågat efter saken utan förnemte at det skulle gå honom som dhe andra bomärkzkarlarne.

Anders Andersson Lalla med Johan Erassmusson ursächta sig at dhe allenast sat sit bomärke på bordet som dhe öfrige, men säya sig icke wetta till

Original side 62 a:

hwad ända, doch hafwa dhe hört talas om Klagomåhl, och tycha fördenskull illa wara at dhe emot sin wilja och wet en sådan tillwitning skola befallningzman Pipping tillagt som dhe och nu afbedia och bomärken återkalla.

Mikkel Jonsson Pallias en ung Karl, sade at efter så många sat

sit bomärke på Beckens bord, så satte han och dit sitt med och skar med Knifwen som Johan Sigfridsson fåt honom i handen, men efter orsaken skal han intet frågat utan allenast hört talas om Klagomåhl.

Cronones Gamla Länsman Henrik Jonsson förestältes å nyo och tilspordes om han utgifwit twenne bomärken som nu för honom wistes, hwar til han nekade och sade at detta sednare woro falsk men uppå det förre skal han sig redan förklarar här ofwanföre.

Nils Olsson Käwa elr. Koira säger at han förledne Marknadz tidh warit hos Borgaren Henrik Curtelius och i dess stuga, då Curtelius skal frågat honom hwad han gifwit i skatt, hwar på denne skal swaret, som iag Kunnat med honom förlikas, då han åter frågat om han trugat det samma af honom eller något annat, hwar til han säger sig swarat, Ney? och som Borgaren begiärade derpå hans bomärke, skal han det gifwit, men ifrån der nu ålagde beskyldningen, wil han det samma återkalla, och afbeder för öfrigt sit oförstånd med alle flere.

För öfrigt höllo Öfwan Specificerade och Examinerade Personer et til, at dhe äfwen som Erik Persson strax gjorde wilja nu giärna Nempl. taga deras bomärken igen. Den 20 January kom Rådmannen ifrån Tärneå Stadh Wält. Nils Beck för Rätten trädandes, begiärandes at såsom han förnämmit det

Original side 62 b:

Sochnemännen til en dhel på honom bekiänt, uti Saken emillan dem och Befallningzmannen, såsom skulle han warit orsaken der til, at dhe Befalningzm. sådan tilwitelse tillagt det Rätten då wille protocollet för honom uppläsa, förmodandes han at niuta laga process til godo och ingalunda blifwa dömder Ohördan; Hwar på Rätten uthi alla parters närwaro föregående Lappmäns ursächt och protocollet upläste, offenteligen tilståendes dhe samtelige sin gjorde utsago, Och der wid företrädde Mikkell Jonsson Sarri sägandes at Beckens förenämde drängar jämwähl warit ihop med honom om Bomärke, men han skal intet gifwit, sammalunda sade Per Pålsson Inga med Mikkell Persson och Hans Andersson at Rådm. Beck skal sökt at bekomma deras bomärken, men dhe skola sådant aldeles afslagit. Beck swarade om mina drängar sådant försökt, så må de sielfwa wetta och derföre swara, iag wet intet derutaf, Laggandes det till at Tolfman Mikkell Henriksson Mathi skal warit en stor orsak til denne oredan, hwilken likwähl skylte på Rådmannen igen.

Sedan anförde Rådm. Beck at alt hwad som Sochnemännen på honom skylt och til sin ursächt förebracht, skal wara idel Osanning och orätt, hwilket han begiärte måtte blifwa inslutit och til protocols fört säyandes sig wilja hwar och en swara särskilt och der öfwer utlösa extractum Protocolli. Men som Rätten denne hans begiäran intet pröfwade wara laglig innan wederbörlig stämning för-

utginge, förklarade Tingz Rätten sig der med icke befatta kunna för denne

Original side 63 a:

gången, och kan så mycket mindre någon sak honom rörande afgiöra wid detta Ting, som nu allenast Allmogen är hörd och wederbörandes förklaring och ursächt är inhämtat, hwarföre dhe en sådan tilwittelsse Befallningzm. Pipping tillagt. Och som Parterne här wid intet mera uppå tilfrågan hade at påminna utan at Befallningzm. Pipping sade, det saken wähl skulle komma vidare, samt at Inspectoren Samuel Mört sade sig wara fullmächtig giord af Lappmännen emot Rådman Beck hwar til han intet annat swarade, än det är wäl sant at han skal wara Oskyldig och ingen skrift på Lapparnes wägnar skrifwit;

Så undersöktes om denne saken wore på någon högre ort anhängig giord, hwar til Befallningzm. swarade Ney, utan at den wähl warit uti högl. Kongl. Commerce Collegio, men skal högbemte. Kongl. Collegii Resolution erhållit som han Kommit at förgiäte och nu icke till handz hafwer tagandes så samtelige afträdde.

Fördenskull lade Tingz Rätten denne saken til närmare öfwerwägan- de och som någre Tålfmän jämwähl härutinnan äro interesserade, blefwo följande i deras ställen hörde såssom Tolfman Lars Madsson ifrån Payalla by och öfwer Torneå Sochn, Henrik Heinsonen ifrån Terende by ibidem, och Tolfman Mons Eriksson ifrån Enoteckis med Hans Andersson här i Juccasjerfwi sedan den wanlige Nemde och domare Eden tilböriligen dem blifwit förhållen, hwilka jemte dhe öfriga denne Rättens ledemöter intet annat finna och förstå än ju Lapparnes ursächt uti detta målet är ganska Klen och på swaga fötter stäld

Original side 63 b:

der dhe likwähl Kunnat och bordt wetta uti hwad måhl Allmogen wille Klaga, som doch efter Kongl. förordningar hade bordt skie och derpå sedan utgifwit namn och bomärke samt emot hwem, hafwandes dhe aldeles utan mera wissersinnande wårdzlöst med denne saken förfarit, ja til en dhel icke Ens vidare der efter frågat; Kunnandes Rätten icke heller ansee deras ursächt för Laglig såsom skola dhe der til warit öfwertalade, emedan det Allmänne ordspråket lyder at den som låter sig tubba til stiäla, han blifwer truga der til hänga, emedan såsom dhe der hos befinnes at en dhel andra Lappmän aldeles förewägrat gifwa sine bomärken när dhe der om blifwit ansöchte, såsom och at Erik Persson wid namn det strax förledne Marknadztidh återkallade igenom sin contra attest, då han fåt höra at det skulle röra Befallningzman Pipping dess Kiöpman, Oanset han tilförne äfwen som andra gifwit sit bomärke; Kunnandes Allmogens ursächt i detta fallet än så mycket mindre ansees som redan förledne Tingztidh wid skattens ransakande Man ifrån Man Befallningzman Pipping finnes dem hafwa til-

sport, at som han förnummit det bomärken skulle samlas til Klagomål, Allmogen då wille säya hwem som den utgifwit, samt hand dhe hade at beswära sig öfwer; då ingen befans som swarat et ord utan alla tego som likwähl wore närwarande jemte Nämdemännene, undantagandes Erik Persson, hwilken strax sade sig gifwit befallningzman der emot attest.

Hwarföre och i betrachtande

Original side 64 a:

af sådant alt Tingz Rätten intet annat förstå och finna Kan än ju berörde Bomärkzkarlar gjort sig för witesmålet sakskyldige som dhe må intet bewisa söka utan fast mera återkalla och fördy dömes dhe i anledning af det 20 cap. Tingm. B. L.L. til 24 öre Smt. hwardera, undantagandes Mikkel Sarri som icke warit tilstädes när det blifwit utgifwit, Erik Persson som strax återkallat bomärket, Lars Monsson som nekar sig hafwa gifwit och skal icke heller kiänes wid märket, Olof Turki som berättar sig allenast gifwit på en skullräkning åt Rådman Samuel Krook, Olof Thomasson Kitti som säger sig icke wetta der af mera än döden, Lars Andersson Winter som icke sielf befinnes hafwa utgifwit och Per Nilsson Nicki som haft dess bomärke på en ost, hwarföre dess hustru skall Kiöpt dricka hos Rådm. Beck samt Cronones gamla Länssman Henrik Jonsson befrias för det ena som berättas wara falskt, hwilka 24 öre Smt. som dhe öfriga strax godwilleligen hwar för sig erlade; ytterligare sig ursäktandes, så blef sådant dem icke heller af Rätten förwägrat til Öfwerhetens vidare Nådigaste opupröfwande.

Men som Befallningzman Wälbde. Petter Pipping jämwähl påstår sina erlagde och föromrörde Specificerade expenser bestigande till 665 daler Koppmt. Så ehuruwähl Tingz Rätten intet uti annan meening än, än ju Kongl. Mayttz. Allernådigste förordningar likmätigt, Befallningzman för sådanne expenser, tidspillan och Oumgiangelige bekåstningar wederbörlig förnöyelsse undfå bör af dhe sakskyllige. Likwähl underställes den höga Kongl. Swea Häff Rättens Nåd

Original side 64 b:

och rättwisaste ompröfwan och resolutions Allerunderdån. Ödmiukast, om eller huru wida ofta berörde Lappmän som til större delen äro hans Kiöpman samma expense Summa böra honom förnöya.

För det öfriga blifwer Befallningzman Pipping frikiänd ifrån den tillagde beskyllningen at hafwa af Lappmännen trugat eller twingat något godz ehwad namn det hafwa må och sådant i Kraft af för åberopade Lagsens rum och dess 1 §. Häradz Rådman Nils Becks påstående och twist med Lappmännen i denne saken widkommer och angår, så Kan Tingz Rätten sig der med nu icke befatta.

14.

Tolfmannen Mikkel Henriksson Kiärade til Lappmannen Johan Johansson Tulck, för det han skall för honom förfarit 2 stk. nät, som han likwähl samma afton, då han fick låff at bruka näten hade bordt före på det stället som Tolfmannens båt stodh, men sådant icke efterkommit utan skal ännu hafwa dem borta för honom, ty begiärrar Mikkel Henriksson antingen så goda nät igen eller deras wärda, med wederlag för den skada som han jemte bekåstnad härföre tagit, medan den andra brukat näten hela Sommaren öfwer.

Johan Johansson Tulck kunde intet neka här til utan förebar allenast at näten skulle wara i förwaring, hwilka Mikkel Henriksson nu mera icke wille emottaga, emedan dhe utan Låff så länge wore af honom brukade; fördenskull blefwo dhe wärderade Nembl. 10 som woro hel nya när Johan Tulck dem lånte för 2 daler stycket och 2 halfbrukade

Original side 65 a:

å 1 daler stk. gör 22 dlr. Koppmt. hwilka Penningar Johan Johansson Tulck dömdes at til Mikkel Henriksson betala, eller så fulkomliga nät igen som han kan wara nögder med, och der hos uti Expencer 2 daler Koppmt. hwar med desse parter blifwa åtskilde.

15.

Olof Olsson Serden Johan Spetz måg ifrån Kopparberget beswärade sig öfwer brukzkarlen Jöran Stålnacka dersammastädes, at han förledne helgemäso afton skal skiält och Kallat honom för en skiälm samt häst Olof, och dess hustru Lisbeth Johansdotter twänne gånger Hora, hwarpå Stålnacka sig förklarade at denne Olof skal länge haft et sådant tilnamn, samt at Soldaten Anders Lådwick skal sagt för honom det wore Olofz hustru en Hora, hwilken närwarandes erlade at han aldrig sådant sagt;

Så emedan Brukzkarlen Jöran Stålnacka Kommit at förwita Olof Olofssons hustru Lisbeth Johansdotter, samt twenne gånger Kallat henne Hora, beropande sig fuller uppå Soldaten Anders Lådwicha som först sade at skal utbracht, hwilken närwarande sig förklarade intet annat wetta med denne hustrun än ära och godt, ehuruwähl han friat til henne, och fåt uti det ärendet afslag.

Fördenskull blifwer hustru Lisbeth ifrån denne beskylningen frikiänd, och Jöran Stålnacka som nu återkallar sine ord efter det 43 cap. Tingm. B. L.L. ansedder til två gånger 3 marker Smt., och som Stålnacka derhos kallat Olof Olsson skiälm och röfware som han icke heller påstår eller bewisa actter, ty blifwer han jämwähl derföre i anledning af för å beropade Capitel til två gånger 3 marker Smt. ansedder, hwar med desse twistande parter blefwo åtskilde, som wederbörligen antyddes.

Original side 66 b:

16.

Såssom Lappmannen Pål Hanssons Sohn Lars Pålsson, hwilken haft til ächta Anna Andersdotter som igenom döden utan barn och arfwingar berättas wara afleden, andrager at dess swärmoder Elin Andersdotter skal tagit al Egendom til sig utan at hafwa lemnat honom den giftorätt som Kongl. Mayttz. och Swerges Lag honom tillägger;

Fördenskul anbefalles Länsman Per Jonsson Pära at foga den anstalt, det Lars Pålsson i anledning af det 1. och 2. cap. Erf B. L.L. samt Kongl. förordningar kommer at niuta dess tilståndige dhel och gifftorät efter dess framledne hustru, och der hos at Modren Elin Andersdotter bekommer hwad henne rätteligen tilhöra må, öfwer hwilken förrättning han in för Rätta sedan tilbörliq redo aflägger, som wederbörande till efterrättelsse lända skall.

17.

Det kiärade fourieren Nils Helbergh ifrån Öfwertorneå Sochn til dess Swägerska afledne Jöns Stålnackas änkia Gjertrud Margrete Mikkelsdotter om någon giäld som skal sedan 1713 hos henne inneståt, hwilken han fordrar efter dess antecessor Matrimonii Brukskrifwaren Johan Högbergh hwart änkia han til ächta tagit, förmenandes at giälden skall härflutit af några Silfwerskiedar som framledne Högbergh försält til Jöns Stålnack i Lifztiden, hwar på han til det som Högberg bekommit ännu fordrar 8 dlr. 2 öre Koppmt. Hustru Margrete Mikkelsdotter förklarade sig, at hon gifwit åt Högberg i lifztiden på

Original side 66 a:

samma skiedar och den rest som nu fordras af 8 dlr. 2 öre Koppmt., Nembl. 1/2 lispund smör à 3 dlr., 1 twålbottn à 3 dlr., 1 lispund giäddor à 1 dlr. 16 öre, hwilka persedlar intet skall blifwit i Högbergz räkning upptagne, upwisandes doch här på dess afledne Mans egenhändige annotation; Men som Helberg intet der med wille sig åtnöya låta utan föregaf at hon sådant skiänkt til Högbergz påståendes det måtte hon dess annotation beswärja.

Fördenskull aflade hon följande Edh, Jag Margrete Mikkelsdotter låfwar och swär wid Gudh och på hans Helige Evangelium, at dhe Persedlar som äro uprächnade och stå annoterader, äro intet annat sät til framledne Högberg af min Sahl. Man lefwererade, än at förnöya resten som os emillan Kunnat wara uppå några silfwer-skiedare, hwilket iag betygar så sant wara som Gud mig hielpa skal til lif och Siähl.

Norska Länsman Anders Henriksson tilstodh sig hafwa bytt 102 Renar emillan 6 arftagare, hwilka Renar Länsman Per Jonsson Pära jämwahl tilstodh, Norska Länsman tilstodh och derjemte at dhe ingen Öfwerheltz befallning skola haft här til, utan skola allenast gått efter desse bröders befallning, hwarföre han berättar sig bekommit för Omaket en Waya och Länsman Pära 3 lodh elr. 6 daler penningar. Länsman Pära blef förehållit huruledes han kommit at förrätta en sådan Execution på denne änkian, der han hwarcken hade Häradzhöfdingens eller Befallningzmans Ordres der til, som närwarande sade at han inga Ordres til sådan Execution utgifwit, hwilket länsman icke heller påstå Kunde der likwähl änkan föregaf at hon skal hafwa at bekomma eller fordra af dess Mans Bror Amund Olsson 8 dlr. Koppmt. som han sielf tilstå måste, at han tagit en hirfwas af Broderen medan han ännu lefde.

Elljest beropade sig förenämde bröder uppå berde. hr. A.C. Valeurs skrifwelse daterat Holms Tingstad den 14 July Ao. 1722 til denne Rätten, hwarutinnan förmäles, det Lars Olsson, Amund Olsson och Olle Olsson skola hafwa inneståendes hos Broderen deras arfzpart efter deras

Original side 67 b:

Sahl. Moder som er 4 Reine Nembl. 1 gl. Oxse Rein, 1 gammal Simle och 2de Wette gamle Kalwe, förmenandes dhe at samme Renar skola på så lång tidh Nembl. 20 åhr som dhe hos Anders Olsson warit sig sålunda försäkrat at arftagarne warit befogade så många Renar och Renlif at påstå som dhe nu sins emillan til delningz bekommit, Men så blef af förledne års Tingz Protocol hållit med allmogen uppå detta ställe § 14 intygat, at änkan Elin Andersdotter blifwit då pålagder samma Renar till Lars Olsson, Amund Olsson och Olof Olsson Gunnar at ofördröyeligen ifrån sig lefwerera, hwarföre som ofta berörde Perssoner ingen vidare ursächt hade at förebära, til detta deras wäldsomma förfarande emot deras Swågerska Elin Andersdotter, blef föregående Protocol för parterne uppläsit och stämnade Tingz Rätten sedan i följande slut och dom som uppå begiäran extraherades.

Ehuruwähl Lappmännen Tolfman Lars Olsson Gunnar med bröderne Amund Olsson och Olof Olsson Gunnar, hwilka efter Länsman Per Jonsson Pärans intygande så wähl som danska Länsman Anders Henriksson och egit tilstående befinnes wäldsammeligen tagit ifrån dess broder Amund Olssons änkia Elin Andersdotter Ett hundrade och två Renar, nu wilja påstå hr. Lagmannens A.C. Valeurs tilatelssse och befallning der till upwisandes der å en dess skrift af den 12 July förwekne åhr 1723; Likwähl som til et så wäldsam förfarande icke den ringaste anledning der af gifwas Kan, utan at förberörde Lapmän anbefalles allenast at til sig taga den utlaga som Sorenskrifwaren, fougden och Bonde

Original side 68 a:

Länsmannen uti Salaris kan wara tillagt efter deras Sahl. Broder Anders Olsson, som änkan icke heller förwägra Kan eller bör at ifrån sig lefwerera, dessutom nämnes uti berörde skrift allenast om arfskapens delning emillan Modren och den igenlefwande dotren Ingrid, hwar wid desse män intet competerat utan öfrighetens handräkning at så wåldsameligen framfara som skiet är, emedan änkan Elin Andersdotter dessutan bewiser at hon bör bekomma af Amund Olsson 8 daler Koppmt. som han sielf tilstår; Och wederbörande delningzmän här för Rätten tilförne beskied lemnat om Sterbhusetz och Egendomens afwittning hos denne änkan Elin Andersdotter;

Ty pröfwar Rätten för rättwist at Lars Olsson, Amund Olsson och Olof Olsson återställa til änkan dhe af henne tagne Renar uti det stånd som dhe tilförne warit samt der hos med Länssman Pära hwar för sig i Saköron erlægga 40 mrkr. Smt. och det i anledning af det 28 cap. Kong. B. L.L. Skolandes Rätten för öfrigt al rättwis handräkning meddela til alt hwad som berörde Lappmännen af Elin Andersdotter med skiähl kunna hafwa at fordra. Och som förberörde Rättens högtährade skrifwelsse ifrån Norjet wid handen gifwer at Elin Andersdotter någon utlage och rest är skyldig til Sorenskrifwaren, fougden och Bondelänsmannen derstädes så bör hon sådant efter undfängen underrättelsse Säkerligen ifrån sig lefwerera.

19.

Länssmannen Per Jonsson Pəri uppwiste en Specification af den 30 Januarii 1723 uppå dhe penningar och skiutz som han tidh efter annan utlagt dels för Allmogen

Original side 68 b:

i Öfwerbyn, Nembl. sig bestigande til 22 dlr. Koppr. Mt. dels för Allmogen i Nederbyn, Nembl. sig belöpande til 10 daler do., och som han samma Penningar nu återfordrar, så har Rätten sådant honom intet förwägra Kunnat, utan pröfwar skiäligt det Per Jonsson Länssman sådanne 32 dlr. utaf Sochnejämningen sig til betalning fullkommeligen hafwer at uppbara.

20.

Sedan blefwo dhe fallne Saköron fördelte emillan Siu stk. utaf Tolfmännerne och bekommo för dhe Confiscerade Hudarne contant hwarpå sin dehl 12 öre Smt. på Karlen som giör 7 daler 28 öre Koppmt., hwilket annoteras till framdeles säkerhet.

21.

Uti Sochnejämningen blef af närwarande allmogen tillsammans skutit aderton öre Koppmt. til Mans som sig beslog till 68 dlr. 12 öre Koppmt. Hwarutaf Olof Olsson i Lainio strax bekom 9 dlr.

Contant för et privet som han upsat til Sochnehusen, Länsman Per Pocka bekom 15 öre för et dagwärke der widh samt Länsman Per Jonsson Päre för åtskillig skiutz på Sochnens wägnar Contant 32 dlr. Koppmt. det öfriga sig bestigande till 29 dlr. 7 öre Koppmt. Lades uti en förseglader Pung och lefwererades till Länsmannen Per Pocka at uti Kyrkia eller Sochne Kistan förwaras til vidare Sochnens tarfwer.

22.

Sedan Anorderades med Stadzens utridare och Beslagzkarl Jonas Biörn, at han tager på sig Sochne eller Tingzstugans reparation; på hwilken under warande ting taket

Original side 69 a:

nederföll, hwilket han utlåfwade till winteren och nästa Ting at hafwa färdigt, här uppå ransakades uppbördz Längden Man ifrån Man efter den af Befallningzman Wälbde. Petter Pipping ingifne Specificationen och som den befans richtig.

Ty blef han och efter Kongl. Mayttz. Allernådigste förordningar tillbörligen Verificerad; Actum ut Supra.

Således uppå Juccasjerfwi Tingställe och Torneå Lappmarck sakerna wara angifne, uptagne, ransakade, skiärskodade, befundne och afdömde wittnar med namn och Sigill.

Uppå Tingz Rättens Wägnar

Carl Sadlin

Original side 69 b:

Anno 1724 den 27 January höltz ordinarie Ting och allmänne Rättegång med Allmogen af Torneå Lappmarck uppå Enoteckis wanliga Tingställe, i närwaro af Tingztolken Abraham Abrahamsson samt wanlige Häradz Edsworne Nämдемән

Jöns Mikkellsson Kyro i Peldowuoma	Jon Johansson i Rounulla
Mons Eriksson Sondowara	Henrik Larsson Wassara ibidem
Olof Persson i Rounulla	Anders Persson Jounus ibidem

1.

Sedan Rätten hade sat sig publicerades Ting och tingzfridh efter wanligheten, hwarpå för Allmogen blef uppläsit och uttolkat dhe samma stycken och Kongl. Maytz. förordningar som uti förregående Juccasjerfwi Rättens hålne Protocoll finnes Specificerade.

2.

Qwinnos Perssonen Lucia Olofsdotter ifrån Sondowara som wid sista rättegång war framme, men kunde icke dömas efter som hon syntes wilja påstå at drängen Nils Mikkellsson Tafwola, hwilken hon föregifwer lägrat sig, skall sådant under ächtenskapz Löfte fullbordat, före städe nu åter igen, ingifwandes at som berörde Nils Mikkellsson icke ännu är tilstädes kommen, och hon intet längre för sina salighetz Medels åtniutande skull kan stå utom Kyrkio och församlingenes gemen-

Original side 70 a:

skap, ty bönfaller hon at få det werzliga straffet undergå, emedan som hon seer sig intet Kunna winna igenom det påstådde ächtenskapz löftet.

Tingztolken Abraham Abrahamsson androg at Nils Mikkellsson Tafwola skal tilstå lägersmålet med denne Lucia Olofsdotter, men til ächtenskapz löftet skall han aldeles neka, det undersöktes hwarföre berörde dräng nu jämwäl sig icke infunnit, men der til wiste ingen at swara.

Fördenskull sedan Rätten här öfwer inhämtat Capellanen hr. Johan Wigeli betänkande som intet til detta målet vidare hade at påminna, än at han aldrig tilförne för slik synd warit framme, dömes Qwinnos Personen Lucia Olofsdotter såssom för första gången bedrifwit Lägersmål i anledning af Kongl. Mayttz. Resolution af den 3 Jan. 1694 til 20 mrk. Smt. samt stände der hos en Söndag på plihtepallen efter Kyrk. L. 9 cap. 4 §, och som hon strax betalte Lägersmålsböterne med Penningar, ty blef hon til Venerand.

Minist. remitterade at den ålagde Kyrkioplihten jämwähl ofördröyel. undergå.

3.

Emedan som det befinnes at Jon Amundsson Labba ifrån Juccasjerfwi skall göra Nils Olsson Lådwick intrång uppå dess land och dhe platzer som han efter dess afledne faderbroder förmenar sig böra bruka des hantering med Skougzfänge och annat;

Ty warder Jon Amundsson Labba i sådan händelser, här medelst tillsagder wid strafs aflaga böter, at ingalunda

Original side 70 b:

er på sådanne orter förfördela. denne dess swåger

4.

Lappmannen Nils Amundsson Kock angaf Bröderne Anders och Lars Hermelin ifrån Rounulla för det dhe för honom skola olåfligen bort tagit åtskillige matpersedlar, bestående i ostar, Miöhl samt en Renhud tillsammans rächnade och wärderade til 16 daler Koppmt.

Fördenskull som berörde Bröder nu närwarande denne deras förgripelse tilstå, andragandes wähl at dhe matpersedlarne för hunger skull tillgripit, hwilket altsammans dhe likwähl det ena med det andra Nils Amundsson återstält, som han tilstå måste, så befinnes doch at Renshuden som dhe äfwen försnillat icke warit någon ätande wara;

Ty blef denne deras gierning af Nämnden för Snatterii ansedd, och altdärföre såsom ägaren tilstår sig fåt alt sitt igen dömes bröderne Anders och Lars Hermelin såsom för snatteri i anledning af Höyl. Kongl. Håff Rättens universale af den 20 November 1714 at undergå aflösning i Sacristian, medh åtwarning at för slikt otillbörligit förehållande sig widare till wara taga, hwilket sedan det blifwit dem wederbörligen förehållit blefwo dhe skrifteligen til Ven. Ministerium remitterade.

5.

Ogifta drängen Mads Persson ifrån Peldojerfwi förekom sielf Kraft och bekiände at han råkat falla i synd och lägga dess broders Per Perssons Piga Lisbetta Simonsdotter wid namn ifrån Lådwicka och öfwer Torneå

Original side 71 a:

Sochn, begiärandes det måtte han derføre lagligen plihta så och sedan undergå Kyrkiostraffet. På undersökning förminnes han fuller intet hafwa tilförne för slik Synd warit Tingzförder, Men pigan befinnes nu icke at wara närwarande utan hemma stadder eftersom hon skal wänta sig til Mattismässan som drängen Mads Persson anfører efter som Lägersmålet skal skiet förledne Erichzmäso wickan 1723, han tilspordes hwarføre han icke ächtade henne, så wida hon befinnes intet tilförne warit framme? Swarade det han Omöyeligen Kunde bewekas at taga henne, ehuruwähl han intet kan påstå det hon tilförne warit lägrader som tolfmannen Jöns Mikkelsson Kyro jämwähl bestyrkte;

Fördenskull tilsades drängen Mads Persson at han infinner sig wid Kittilla ting som 8ta dagar efter Mattismässan innewarande åhr infaller jemte Lisbetta Simonsdotter om giörligt är, i widrig händelse bör Tolfman Jöns Mikkelsson Kyro såsom närmaste granne med en annan god Man resa til berörde Piga och dess utlåtelse inhämta huru wida eller under hwad wilkor hon blifwit af denne Mads Persson lägrader, då Rätten sig vidare öfwer detta målet efter befinteliga omständigheter utlåta skal, hwilket wederbörande til efterrettelse antyddes.

6.

Qwinnan Margrete Olofsdotter ifrån Sondawara blef förestält som i Lönskoläger tilstår sig aflat barn med drängen Erik Olsson Hotti, hwilken närwarande jämwähl sådant bekiände, men barnet skal strax blifwit

Original side 71 b:

döt, så at det icke fåt Christendom af Prästen som Capellanen hr. Johan Wigelius äfwen betygade. På giord undersökning blef intygat det Erik Olsson Hotti aldrig tilförne blifwit Tingzförder för slik öfwerträdelse, doch tilstår han sig ofta hafwa lägrat denne Margrete doch icke under ächtenskapzlöfte, hwilket Margrete Olofsdotter ey heller påstå Kunde, efter som hon måtte widgå, det hon för slik synd tilförne warit för Rätta stäld och derføre plihtat.

Fördenskull som begge tilstå deras Synd och intet Kunna förmås til at bygga ächtenskap tilsammans dömes drängen Erik Olsson Hotti såsom för första gången bedrifwit Lönskoläger i anledning af Kongl. Mayttz. förordning af den 9 Jan. 1694 til 40 mrkr. Smt. samt en Söndagz uppenbara Kyrkiopliht efter Kyrk. L. 9 cap. 4 §, Men Kånan Margrete Olofsdotter som nu andra gången för slik Synd är Tingzförder dömes till 10 daler Smtz. böter, samt twenne Söndagars uppenbara Kyrkiopliht i följe af Kongl. Mayttz. Resolution af den 28 Novembr. 1698 och som barnet strax efter födelsen blif-

---

wit dött, så kan Margrete Olofsdotter ingen barna föda tilläggas, hwilket wederbörande till efterrättelse antydt blef, hwar på Erik Hotti remitterades til Venerandum Ministerium.

7.

Emedan som Capellanen hr. Johan Vigelius månde andraga en Specification på åtskillige Lappar som emot publication absenterat sig så wäl bönedagar som alla

Original side 72 a:

andra heligdagar i sist. höst 1723, Item öfwer några som allenast en endaste gång nästan på helt åhr warit i Gudz hus, sammalunda öfwer några som hela wekan ifrån Trettonde dagen til andra Söndagen skola druckit och sedan rest sin wäg någre om Lördagz afton någre om Söndagz Morgon; Item öfwer några som efter en hel weckas sittande begifwit sig om Lördagz afton och en dehl Söndagz Morgon på resan til Wäster Siön, så blefwo nu samteliga hwar för sig examinerade samt deras ursächter antagne. Men för denne gången til en åtwarning blefwo följande sakfälte för Simpelt Sabbatzbrott Nemb. Anders Pilto, Lars Andersson, Per Thomasson, Henrik Henriksson Wassara, Lars Simma, Per Henriksson gl. Kyrkiowärd til 24 öre Smt. hwar till Kyrkian och dhe fattiga.

8.

Lappmannen Thomas Nilsson Pärffi angifwer at ung Henrik Henriksson Wassara skal för 6 år sedan jemte honom warit på et ställe i marken at nedergräfwä dess lilla Egendom i följande Silfwer beståendes 2 Kosor, 45 stk. Penningar uti Rikzdaler, dubbla Carolr. och Caroliner enkla, som alt legat uti en liten Kisa hwilken desse begge allena nedergrafwit uppå et wist rum som dhe sedan brännte ofwan uppå, at elacka Menniskior intet skulle förmärkia något giömme Rum wara der, och skal gropen allenast warit en hahl aln diup wid pass hwarest berörde lilla Kisa nedersattes. Nu i förledne höstars berättar Nils Thomasson

Original side 72 b:

Pärffi vidare, det han skal warit med Lappmannen Guttorm Loddais ifrån Ruomawuoma och sökt der efter, men skal intet funnit uppå det ställe som desse Persedlar skal blifwit nedergrafna med förberörde dess Cammerat, men på de andra ställen som Pärffis fader sielf i lifztiden skal giömt berättar han sig igenfunnit altsammans hwad som der warit förwarat. Sammalunda angifwer Nils Thomasson Pärffi at Lappmannen Anders Larsson Heina skal jämwäl et åhr tilförne med honom nedergrafwit 2 stk. Silfwerbälten, hwilka han äfwen förledne hös-

tars eftersökte med föromrörde Loddais men skal intet funnit, Anhållandes fördenskull at Rätten wille hitta på utwäg och han således måtte Komma til dess egendom igen.

Nu som på undersökning igenom hr. Johan Wigelii intygande befinnes at omrörde lapmän Henrik Henriksson Wassara och Anders Larsson Heina warit med denne Pärffi at nedergrafwa dhe Specificerade saker, men intet då han dem igensöka mände jemte Guttorm Loddais, som gifwer anledning at tänkia som skulle han rätta giömsle rummen intet påfunnit.

Fördenskull blef af Rätten godtfunnit det 2ne nämstborede beskiedelige Män antingen af Tolffmre. andra jemte Länsman Thomas Amundsson Nirpi med denne Thomas Nilsson Pärffi, Henrik Henriksson Wassara, Anders Larsson Heina samt Guttorm Loddais at nästkommande Sommar mer omtalde giömsla Rum besichtiga och uppgräfwa, och deröfwer sedan

Original side 73 a:

inför Rätten en fulkomlig berättelse aflägga, som til sanningens och rätwisans upplysning tiäna Kan.

9.

Monsieur Morten Recharde uppå Bonden Bertil Bertilssons wägnar ifrån Öfwertorneå Sochn och Matarengi by kiärade til Lappmannen Nils Suoma för en byssa som han skal tagit af honom 1720 för 30 daler Koppmt. hwar emot Nils Suoma föregifwer at han tilförne uppå denna giäld skal gifwit åt Bertil En tehn Pung om en wåg, item En Specie Carolin, item en dosa om En wåg så at han ännu med expenser förmenar sig blifwa honom skyldig allenast 14 wåg, hwar emot Morten Recharde intet Kunde inwända annat än at Bertil Bertilsson här om intet talat för honom;

Fördenskull låfwade Nils Suoma at han nu strax wille betala 4 wåg och så mycket årligen, til dess dhe 14 wåg framdeles Kunna blifwa betalte, hwar med Monsr. Morten Recharde wiste sig wara nögder, som på begiäran togz ad notam.

10.

Sedan blef med Allmogen uti Befallningzman Wälb. Petter Pippingz närwaro aftalt, at som Sahl. hr. Olof Sirmas änkiä hustru Catharina Sirma skall hafwa en rest af dess underhåls Spanmål til 300 thr. af Cronan ännu at undfå, hwilken brist skal oppluppet uti framweckne ofredeliga tider;

Så ehuruwähl Allmogen will

Original side 73 b:

förebära at dhe årligen full skiutz
til hr. Olof Sirmas underhåll Spanmåls afhämtande nederskickat,
som doch ännu befinnes wara in qvästione;

Ty bewiljades doch til Högwälborne hr. Baron och Landzhöfdingens
Hög-gunstiga godtfinnande, at Allmogen hädan efter årligen på
rättan tidh undsätter hustru Catharina Sirma med 6 stk. Renar så
länge hon kan dem behöfwa, hwilket blef efter begiäran inproto-
collerat, och til wederbörande Extraherat. Beträffande dhe Renar
som hon för i åhr nedersänt i samma ärende, så lemnades den saken
til godh förening henne och Allmogen emillan.

11.

Nybyggarne Nils Eriksson i Karisuando och Samuel Olsson Riska i
Ediwuoma företrädde, berättandes at dhe woro förlikte om det om-
twistade träskefiske uti Edijerfwi och Wuorinifwa sålunda, at som
han Samuel tilstår sig giort orätt, så påstår Nils Eriksson intet
straff på honom allenast at han får behålla sit, hwilket uppå be-
giäran togz ad notam.

12.

Sedan betaltes uppå de falne Saköron åt 6 stk. Tolfmän 12 öre
Smt. hwar, som gör 6 dlr. 24 öre Contant. Hwarpå uppbördz
Längden blef ransakader Man ifrån Man som befans richtig och för-
denskull blef efter wanligheten Verificerat som Annoteras.

Uppå Häradz-Rättens Wägnar

Carl Sadlin